

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1935 — Περίοδος Γ'
Αριθ. φύλλου 303218

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμενίτσα Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου 1955

Τιμή φύλλου δραχμ. 1.—

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Τούρκοι παρὰ τὰς θυσίας μας διὰ τὴν σύμφωνον τῶν φιλικῶν μας σχέσεων, παραμένουν οἱ αἰώνιοι ὑπόλοιποι καὶ βάρβαροι ἐχθροί μας.

Φιλία καὶ συμμαχία μὲ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θέλει. Δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη σὲ λαοὺς βάρβαρον καὶ ἀπολίτιστον ὅπως ὁ Τουρκικὸς καὶ κατακτητικὸν καὶ συμφεροντολόγον ὅπως ὁ Ἀγγλικός.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει συμμαχοῦς εὐλινεῖς καὶ τιμίους, ἀγωνιστὰς τῶν ἰδεῶν τοῦ κατὰστατικοῦ χάρτου, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν καὶ οὐχὶ ψεύτες καὶ ἀτίμους.

Ἡ δημοσιευμένη εἰς ἄλλην στήλην διαμαρτυρία τῶν προέδρων Κοινοτήτων Φαναρίου γιὰ τὴν μὴ χορηγίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἐργων κ. Καραμανλῆ ἀνακοινωθείσας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πιστώσεως διὰ τὰ ἔργα Ἀχέρωντος θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Διότι ἡ μὴ χορηγία ματοδότησις τῶν ἐν λόγω ἔργων καὶ ἀπὸ τὸν νέον προϋπολογισμὸν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς τῆς γωνίας διὰ ἐμπαίζονται καὶ διὰ τελοῦν ἐν διωγμῷ.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ποὺ ἐκτελοῦνται ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα μὲ πιστώσεις τῶν παραμεθορίων περιοχῶν ἀνησυχοῦν μήπως διακοπῶν λόγῳ ἐξαντλήσεως τῶν πιστώσεων τοῦ π. ἔτους. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἄς σπεύσῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν πιστώσεων ἐν τοῦ ν. προϋπολογισμοῦ νὰ σταματήσῃ τὴν ἀγωνία τῆς ὑπαίθρου.

Δράμα εἶναι ἡ ζωὴ μας, μᾶς γράφουν οἱ μικροὶ ὁ

πάλληλοι, ἀπὸ ἀπόψεως στέγης διότι αἱ μικρὲς ἀποδοχὲς δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐνοικιάσωμεν περισσότερα ἀπ' ἓνα δωμάτιον ὥστε νὰ μὴ μένουμε στὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνο καὶ παιδιά!!

Ἐνῶ οἱ μεγάλοι συνάδελφοι ἔχουν δωμάτια τοῦ δημοσίου ἀδειανὰ ποὺ χορεύουν οἱ γάτες!!

Τὶ νὰ ποῦμε ἐμεῖς; ἄς καμαρώσῃ τὰ ἐπιτεῦγμα τῆς ἑπιτροπῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ἀμέσως καὶ ν' ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς στεγάσεως ἀπὸ τὴν ἑπιτροπὴν.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς ρίξουν μιά ματιά.

Τὸ Φέβρου — Μπόττ Ἡγουμενίτσης — Κερκίρας ἐτοποθετήθη διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν κατὰ μέγα μέρος τοῦ Τουρισμοῦ.

Ἡ ἀκαταστασία, τὰ ξύλινα καὶ κατεστραμμένα καθίσματα μὲ τίς προεξέχουσες βελόνες καὶ οἱ βρώμικοι καναπέδες, πᾶν ἄλλο παρὰ τὸν τουρισμὸν ἐξυπηρετοῦν.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς ρίξουν μιά ματιά.

Τὸ Φέβρου — Μπόττ Ἡγουμενίτσης — Κερκίρας ἐτοποθετήθη διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν κατὰ μέγα μέρος τοῦ Τουρισμοῦ.

Ἡ ἀκαταστασία, τὰ ξύλινα καὶ κατεστραμμένα καθίσματα μὲ τίς προεξέχουσες βελόνες καὶ οἱ βρώμικοι καναπέδες, πᾶν ἄλλο παρὰ τὸν τουρισμὸν ἐξυπηρετοῦν.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς ρίξουν μιά ματιά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΤΗΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1944

Υπὸ Β. Π.

Τομεὺς Καρβουναρίου

Ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων ποὺ ὑπερκαίεται τοῦ Καρβουναρίου ἀπὸ δυσμῶν ἦτο ἐγκατεστημένος ὁ 2ος λόχος Λεβάνου, μὲ 42 μόνον ἄνδρας. Ἦσαν ἐπὶ τοῦ μαχητῆ οἱ ὅποιοι ἀπὸ τοῦ ἀλβανικοῦ πολέμου δὲν ἐγκατέλειψαν τὰ ὅπλα καὶ εἶχαν πάρει τὸν ἀέρα τοῦ ἐχθροῦ, ὥστε ἀπὸ ἀπειρηθίμους συμπλοκῆς ἢ καὶ σοβαρὰς μάχας μὲ ἱταλούς, ἀλβανούς, γερμανούς, ἐαμίτας. Διοικητὴν εἶχον τὸν δευτεροεὶ εὐέλιν Λεβάνον ἐκ Γυθείου, δημοτικόν, παρὰ φορὸν, ἀλλ' ἄπειρον μετράκιον. Πατριώτης καὶ ἀντικμμουνιστής, ἐκυστραφεῖτο περισσότερο ἀπὸ τὰ συναισθήματα καὶ διλογώτερον ἀπὸ τὴν σκέψιν.

Οἱ τέσσαρες ὁπλαρχογοὶ Γ. Μπόλσης, Α. Πανόπουλος, Ν. Λαμπρόπουλος, Εὐδ. Τζιμᾶς ἦσαν ἡρωϊκοί, ἐμπειροπολέμοι, πραγματικοὶ ἀπογόνιοι τῶν Τραπεζιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐνδόξων Σουλτανικῶν οἰκογενειῶν.

Ἐβδωμήκοντα χωρικοὶ ἐκ Ζηρολόφου, Ραχουλίου, Κυρα—Παναγιάς, Σεβαστοῦ, ἀνεπαρκῶς ἐξοπλισμένοι, ἐνίσχυον τὸν 2ον λόχον.

Τὴν 31ην προΐνῃ, τετρακόσιοι περίπου ἀλβανοὶ ἀνέμειναν, προερχόμενοι ἐκ τῆς κατευθύνσεως Μπουζούρι, ἐπιλήσαντες 350—400 μέτρα ἀπὸ τὰς θέσεις τῶν ἑλλήνων οἱτινες ἦνοιζαν τότε πύρ. Μετὰ συμπλοκὴν 25—30 λεπτῶν τῆς ὥρας, ὁ λόχος ἀνέτρεψεν τοὺς ἐπιτεθέντας οἱ ὅποιοι ἤρχισαν ὑποχωροῦντες πρὸς Πηγάδι—Ζούπα, τῆς περιχρῆς Μαργαριτίου. Οἱ ἐδασταὶ ἐπαλέσαν ὁρμητικὴν ἀντεπίθεσιν καὶ ἠνάγκασαν τὸν ἐχθρὸν νὰ φεύγῃ ἐν διαλύσει. Πάντοτε τρέχοντες ἐκλύθησαν ἐντὸς ἡμιώρου τὰ τρία χιλιόμετρα ποὺ τοὺς ἐχθροὶν ἀπὸ τὴν Πηγάδι—Ζούπα, τὸ ὅποιον κατέλαβον τὴν 31ην προΐνῃ. Νέα ὁρμητικὰ ἔλκετα καὶ σὲ λίγο εὐρίσκονται εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Μαργαριτίου ἀκολουθοῦντες τὴν ἡμιονικὴν ὁδὸν καὶ ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων αὐτῶν ἐγκαθίστανται ἀμυντικῶς, διότι τώρα πλέον ἡ ἀλβανικὴ ἀντίστασις ἐνετάθη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀλβανῶν φθάνει τώρα τοὺς 1100 ἐναντὶ 112 ἑλλήνων. Τετρακόσιοι περίπου ἐχθροὶ εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς πρὸς Καλοθέτη συνεχείας τῆς κορυφογραμμῆς, τοιαύτοι εἰς τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς Μαργαρίτι καὶ 400 εἰς Μπουζούρι.

Ἀπὸ τῆς 530' πρωινῆς μέχρι τῆς 9ης συνεχῶς κύματα ἀλβανῶν ἐπιτίθενται καὶ κυκλῶνουν τοὺς ἑλλήνας ἐν εἰδὲι πετάλου, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν πῦρ τοὺς κρατᾷ 150—250 μέτρα μακρὰν. Τὴν 9ην οἱ ἐφεδροὶ χωρικοὶ, ἐξαντλησάντες τὰ πυρομαχικά των ἀποχωροῦν ἐκ τῆς κατευθύνσεως Ζαΐτας, διότι μόνον ἡ πρὸς ἐκεῖ ρευματικὴ παρέμεινεν ἀνοικτὴ, μὴ δυνάμενος τοῦ ἐχθροῦ νὰ κλείσῃ τὴν δίοδον αὐτήν.

Ἐπὶ ἡμιῶρον εἰσέτι οἱ 42 Σουλτανικὰ μάχονται ἐπὶ πρὸς 25 ἐχθροὺς λυσσώδως. Ὁ ἐκ Φροσυνῆς Γρηγόριος Φράν-

κου, πέπει ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Ὁ ἐκ Τσαγγαρίου Εὐάγγελος Μπέλλος δέχεται διαμετρεῖς τραῦμα ἀνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ. Ὁ ὁπλαρχηγὸς Ν. Λαμπρόπουλος, οἱ ἀντίρτες Ζῶης Νίκου καὶ Γεωργ. Παπαδόπουλος τραυματίζονται σχετικῶς σοβαρῶς καὶ 4 ἄλλοι ἐλαφρότερον. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι τὰ πυρομαχικά ἐξαντλοῦνται, ἐνίσχυσις δὲν φαίνεται νὰ πλησιάζει ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν συνεχῶς αὐξάνει. Γὴν 9.30 ἡ κατὰστασις καθίσταται ἀπελπιστικὴ καὶ διατάσσεται ἡ σύμπυξις. Παραλαμβάνονται οἱ τραυματῆ καὶ ὅλοι, ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρὸς ὁρμῶν πρὸς τὴν χαράδρα ποὺ καταλήγει στὴν λιμνοῦλα τῆς Ζαΐτας. Ἐπὶ χίλια μέτρα οἱ ἀλβανοὶ αἰκμαῖς τοὺς καταδύκουν καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν τραυματῆ Α. Μπέλλον, ὅστις μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν ἐκ τῆς αἰμορραγίας, ἐν μέσῳ τῶν θάψων εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐναποτεθῇ, χωρὶς νὰ ἀνακα-

Συνεχίει εἰς τὴν 2αν Σελίδα

ΤΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΑΠΕΤΥΠΩΣΑΝ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ἡ Μουσουλμανικὴ περιουσία ἤρχισεν νὰ γίνεται ἀντικείμενον προπαγάνδας ὑπὸ τῶν περιοδεύοντων τελευταίως τὴν Θεσπρωτίαν πολιτευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κατὰ μίαν πληροφορίαν ἐδῇ λῶθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Παλῶκα διὰ «ἐὰν πάρωμεν τὴν Κυβέρνησιν θὰ ἀκυρώσωμεν τὴν διανομὴν». Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπὸ τὰ ἀδύνατα καὶ ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνησυχητικῆς ἀτμοσφαιρᾶς.

Τὸ ζήτημα τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας θάινει μὲ ταχὺν ρυθμὸν εἰς τὴν λύσιν του ὡς μᾶς πληροφοροῦν οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ἀρμόδιοι ἐν τῷ Νομῷ μας. Τὰ 8 Τοπογραφικὰ Συνεργεῖα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπερέβησαν καὶ τοὺς ὅλους τῆς ἐξέτης ἀγροκτημάτων.

Ἐπαρχία Φιλιατῶν
1) Μουζάκας, 2) Σουλίου, 3) Παλαιοκκλησιῶν, 4) Ἀετοῦ, 5) Πηγάδων, 6) Ντόλιανης, 7) Σκλιάζης, 8) Ἐλαίας καὶ 9) Κότσικας.

Ἐπαρχ. Ἡγουμενίτσης
1) Σεμερλάς, 2) Βρατίλλα, 3) Ντεπελέν, 4) Δράμεση, 5) Κορύτιανη, 6) Ρίξανη, 7) Ἀργυρότοπος καὶ 8) Κουτσόφ.

Ἐπαρχ. Παλαμυθίας
1) Νεοχώρι, 2) Μενίνας, 3) Σκουπῖτσης, 4) Γκρίκας, 5) Κάϊτσα, 6) Νικολίτσα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Ἡ Ἐφημερίς μας ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἀναγνώστας καὶ φίλους τῆς, ὡς καὶ κάθε ἄλλον ἔχοντα ἀνάγκην ἐπ' ἀνέχεσθαι εἰς παλαιὰν δηλώσιν τῆς ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ΔΩΡΕΑΝ διανεμίσαν καὶ ὑποθέσεως τῶν εἰς τὰς ἐδῶ Ἀρχαί.

Μ' ἓνα γράμμα σας ποὺ θὰ σὰς σταίχῃ 2 δραχμὲς θὰ τελεωθῇ ἡ δουλειά σας καὶ θὰ ἀπαλλαγῇ τῶν κόπων καὶ ἐξόδων νάρθητε ἐδῶ.

ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΥΠΟΚΛΗΤΩΣ ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκ μέρους τοῦ Βουλευτοῦ κ. Παπασταύρου ἐλάβετο τὸ κατωτέρω τηλ)μα σχετικῶς μὲ τὴν ἰδρύσιν Ὑποκλήτου Τραπεζῆς ἐν Θεσπρωτίᾳ.

Ἐφημ. Θεσπρωτικὸν Βῆμα Ἡγουμενίτσαν

Συνεχίζων προσπάθει-
ας διὰ ζήτημα Ὑποκ)μα-
τος Ἐθνοτραπεζῆς μετὰ
ἀπὸ Ὑπουργὸν κ. Ράλ-
λην συνήντησα σήμερον
Διοικητὴν κ. Ἡλιάσκον.
Δέχεται ἰδρύσιν ὑπὸ τὸν
ὄρον ἐξουδετέρωσης κατα-
στήματος μὲ μίσθωμα
μέχρι χιλίων δραχμῶν.

Συνενοούμενοι τηλε-
γραφήσῃ Δήμαρχος καὶ
Ὁργανώσεις ὅτι προσφέ-
ρεται ἐν τῇ πόλει οἴκη-
μα μὲ τοιοῦτον μίσθωμα
εὐχαραστῶντες ἐν τούτῳ.
Παρακαλῶ ἐνημερώσατε.
Χρ. Παπασταύρου
Βουλευτῆς

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

Τὰ χάλια τῶν δρόμων μας

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας ποὺ ἔφερνε τὸ λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς πρὸς μίαν ἐβδομάδος Ἀθηνῶν—Φιλιατῶν ἦτο καὶ ὁ γράφων τὴν σημείωσιν ταύτην.

Μετὰ παρέλευσιν ὀκταετίας ἀποφασίζω νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν γενέτειράν μου τὴν καμὸπολιν τῶν Φιλιατῶν, ἐκεῖ ὅπου ἐμεγάλωσα καὶ ἐφίταξα τὰ παιδικὰ μου δνείρα. Πολὺ φυσικῶς, ἔπειτα ἀπὸ ἓνα σεβαστὸν χρονικὸν διάστημα ποὺ παρελθὲν νὰ ἀναμῶν κάποια ἀλλαγὴ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ νομοῦ, καθ' ὅτι τοιαύ-
χιστον μοῦ ἠγγυᾶτο τοῦτο ὁ ὄργανος τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τοῦ κρατικὸν ἐν διαφέρειν διὰ τὴν παρεμβολήν, ὅπως διαβάζομεν καθημερινῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀνέμενα κάποια ἀλλαγὴν οὐχὶ εἰς τὰς λεπτομερείας ἀλλὰ μίαν αἰσθητὴν διαφορὰν εἰς τοὺς διαφοροὺς τομεῖς τῆς προόδου. Καὶ δὲν πρόκειται εἰς τὸ σημεῖωμα αὐτὸ νὰ ἐνδιατρίψωμεν μὲ τὰς τόσας ἐλλείψεις τοῦ νομοῦ μας, ἀλλὰ νὰ θιξώμεν τὸ πλέον ζωτικὸν θέ-
μα ποὺ τόσα χρόνια βασανίζει τὴν πε-
ριοχὴν μας ἡ ὁποία ὡς διαπιστοῦται μέχρι στιγμῆς δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης κρατικῆς μερίμνης. Ἀς μοῦ ἐπιτραπῇ ἐλάχιστα νὰ σὰς ἀπασχολήσω μὲ τὸ ταξίδι μου.

Τὸ λεωφορεῖον εἶχε διατρέξει ἀνε-
τα τὸ διάστημα Ἀθηνῶν—Πρεβέζης
ὅταν μετὰ τὴν διακλάδωσιν Πρεβέζης—
Ἡγουμενίτσης ἀνεβοκατεβαίνει διαρκῶς
μέσα εἰς τοὺς λάκκους τοῦ ἀπαισίου δρό-
μου. Εἰς τοὺς διὰ πρώτην φοράν ταξεί-
δεύοντας ἐναπέμεινε μίαν καὶ μοναδικὴ
ἐλπίς, μήπως γιὰ λίγο συνεχισθῇ αὐτὴ
ἡ ταλαιπωρία. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ δρό-
μος μέχρι τοῦ προορισμοῦ παρουσιαζέ-
ται ἴδια χάλια. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπι-
καλοῦμαι ὅλους ἐκείνους ποὺ τοὺς ἐδῶ-
θη ἡ εὐκαιρία νὰ ταξιδεύσουν εἰς ἄλ-
λας περιοχὰς τόσον τῆς Μακεδονίας
ὅσον καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄς μοῦ
ἐπιτρέψουν νὰ τοὺς ἐρωτήσω, ἂν ποτὲ
εὐρέθησαν πρὸς μίαν τοιαύτης ἀνάλης
καταστάσεως.

Ἀσφαλὲς ἐξετάζοντες ἀντικειμενικὰ
τὴν περιπτώσιν τοῦ δρόμου τούτου θὰ
συμπεράνωμεν ὅτι πρόκειται περὶ εἰδικῆς
περιπτώσεως. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δρό-
μος Πρεβέζης—Ἡγουμενίτσης—Φιλιατῶν
ὄχι μόνον δὲν ἔχει ἀσφαλτον ποὺ δυστυ-
χῶς σήμερα θεωρεῖται ἀπαιτήσις, ἀλλὰ
εὐρίσκεται εἰς χάλια ἀδιόρθωτα. Γεννά-
ται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα. Διὰ τί μίαν
τοιαύτην ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν ἐκ μέ-
ρους τῶν ὑπευθύνων τῆς περιοχῆς καὶ
τοῦ κράτους γιὰ τὸν νομὸν ποὺ τόσον
ὑποφέρει, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι
οὐδὲν ὥστεροφρονεῖ ἀπὸ τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας προσέφεραν τὸ πᾶν γιὰ τὴν
πατρίδα; Δὲν ζητοῦμεν πράγματα παρὰ
λογα ἀλλὰ τελείως ἀναγκαῖα διὰ τὴν
ἐνήμερίαν τῆς περιοχῆς. Δὲν εἴμεθα
ἀπαιτητικοί, ζητοῦμε μόνον ἓνα καλὸ
δρόμο διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦμεν καὶ νὰ ἐξυ-
πηρετούμεθα διὰ νὰ διευκολυνώμεν καὶ
διευκολυνώμεθα. Νομίζομεν ὅτι διὰ τὴν
κατασκευὴν ἐνός τοιοῦτου δρόμου δὲν
πρόχει κἄν τὸ οικονομικὸν ζήτημα, ὅ-
σον ἡ μετὰ προσεκτικῆς μελέτης καὶ
ἀγάπης πρὸς τοὺς δυστυχῆς κατοίκους
τῆς περιοχῆς ἐξέτασις τοῦ ζητήματος,
ὅ καὶ θεωρεῖται ἐκ τῶν ζωτικωτέρων.
Ἄν καὶ ἡ μικρὰ αὐτὴ παρατήρησις μου
δὲν θὰ συγκινήσῃ οὐδὲν ὑπεύθυνον,
διότι στοὺς κορυφοὺς τῆς πόρτας ὅσο θέλει
βρόντα, θεωρῶ ὑποχρεωμένη νὰ διατυπώ-
σω ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «Θ. Βήματος»
τὶς λίγες αὐτὲς γραμμῆς, μὲ τὴν πεποί-
θησιν ὅτι ἀποτελοῦν διὰ τὴν γενέτειρά
μου ἐπιβεβλημένον καθήκον ἀφ' οὗ δὲν
δύναμαι διαφορετικὰ νὰ τὴν βοηθήσω.

Ἐγὼ προσάπικως πιστεύω ὅτι μετὰ τὰ
ῥέλευσιν ὀκταετίας τὰ πράγματα ὅ' ἀλ-
λάξουν ἂν καὶ πολὺ φοβοῦμαι ἀναμι-
μνησκόμενος τὴν ταρινὴν μου ἐπισκεψιν.
Ἀς μιμηθῶν οἱ κ. κ. Βουλευταὶ τῆς
περιοχῆς μας τοὺς ἄλλους συνυπαλλήλους
τῶν καὶ ἀνάλογα νὰ ἐνεργήσουν ἐάν
θέλουν νὰ ζητήσουν τὴν ψῆφον τῶν συμ-
πατριωτῶν εἰς προσεχέας ἐκλογάς.
Φιλιάταις Σεβρίου 1955
Γεώργιος Φραγκλάκος

